

A watercolor illustration of a scene from the story 'The Emperor's New Clothes'. In the center, a man with a large, bushy orange beard and hair, wearing a white tank top and shorts, stands with a slightly nervous expression. To his left, a young girl with blonde braids, wearing a blue top and a red skirt, looks up at him with a wide, happy smile. Behind them, a crowd of people in simple, earth-toned clothing watches the scene. The background is a simple landscape with a blue sky and a yellow ground.

CONTES AMB VALORS

**5 El vestit nou de
l'emperador**

Hans Christian Andersen

Autoria del treball:

Immaculada Burgués

Núria Font

Núria Alart

Mònica Valverde

Il·lustracions:

Roser Rojas

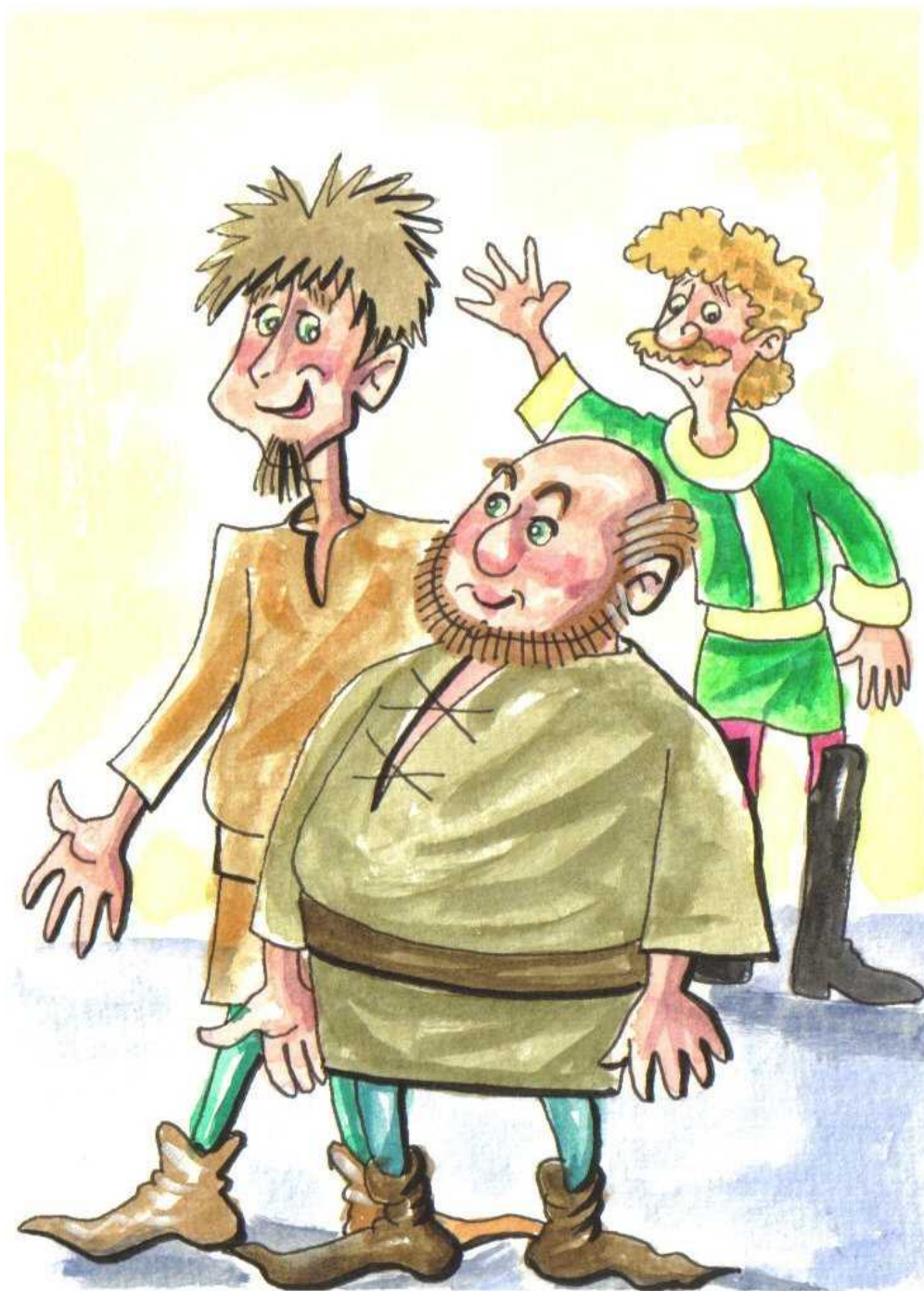
SOME RIGHTS RESERVED

Hi havia una vegada, un emperador la major afició del qual, eren els vestits. En tenia moltíssims, i passava hores i hores emprovant-se'ls i mirant-se al mirall.

Tot i ser tan vanitós, no era mal governant, i els seus súbdits l'estimaven.

Un dia es van presentar davant de l'emperador, un parell de murrís que afirmaven ser grans sastres. Van dir que podien confeccionar per a ell un vestit meravellós, quelcom únic i mai vist, que el convertiria en l'admiració del món sencer.

- I a més de ser el vestit més bell que pugueu imaginar, les seves propietats màgiques us seran molt útils - va dir un dels dos murrís.

- Sens dubte - va afegir l'altre -, doncs el vestit que us oferim només podrà ser vist per les persones intel·ligents.

- Realment, un vestit així em seria molt útil - va dir l'emperador -, perquè em permetria distingir als necis dels savis, la qual cosa és molt important per a un monarca... Digueu-me allò que necessiteu per a fer-me aquest vestit, i poseu-vos ràpidament a treballar en els telers del palau.

Els murrís van demanar gran quantitat d'or, joies i seda; es van instal·lar en els telers i van fingir estar teixint, encara que no feien més que repetir gestos i moure les màquines amb les mans buides, com si treballessin amb fils invisibles.

A mesura que anaven passant els dies, l'emperador estava més nerviós, perquè anhelava tenir el meravellós vestit.

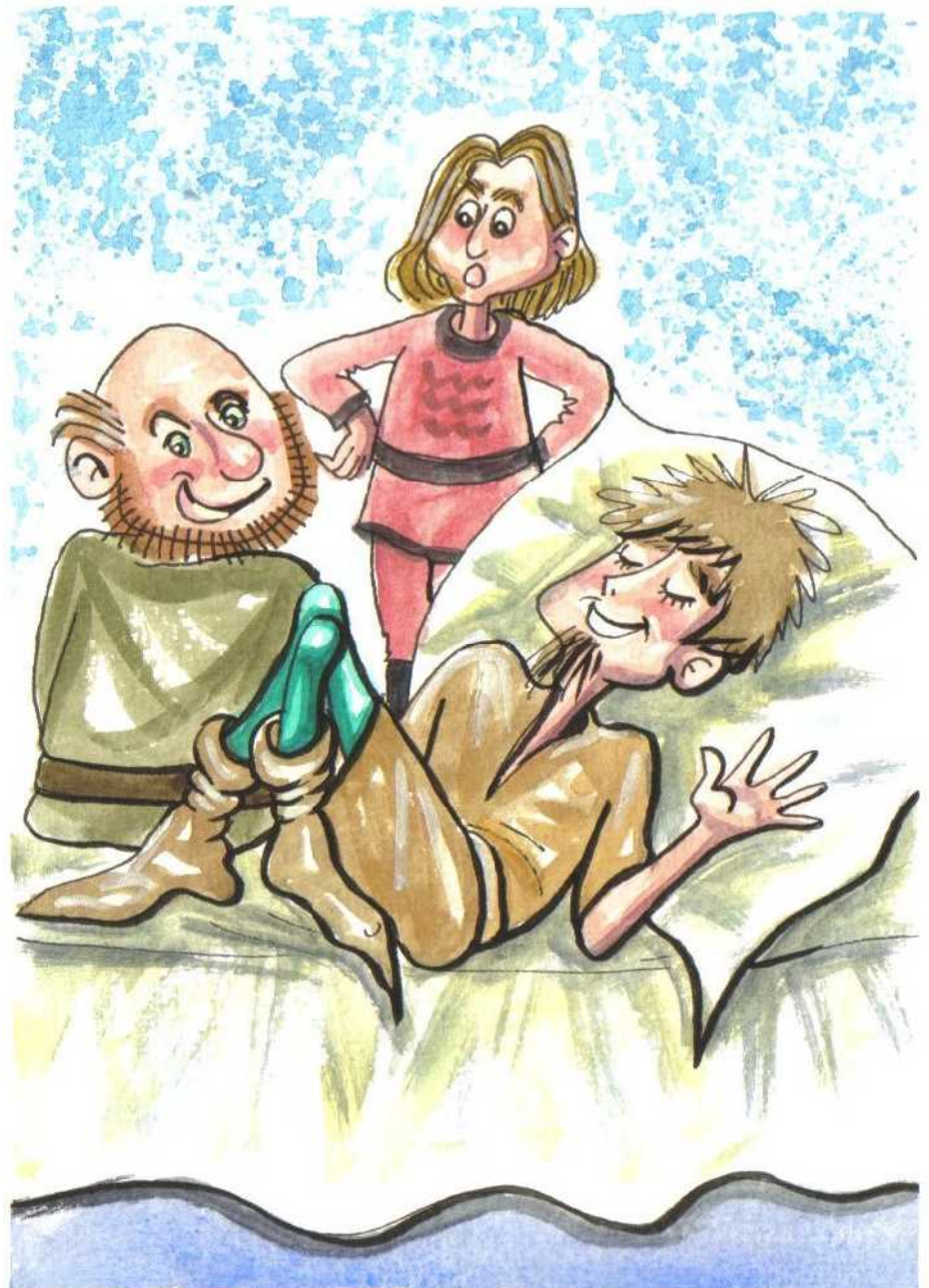
Un matí, va demanar al seu primer ministre que s'acostés als telers per a veure com anava la fabricació del teixit màgic.

L'ancià es va dirigir a les habitacions on estaven instal·lats els telers de palau i va veure als dos homes movent-se afanyadament, encara que sense res a les mans.

Molt sorprès, el ministre es va acostar a ells disposat a preguntar-los què estaven fent, però abans que pogués parlar, un dels murrís li va dir:

- Quin honor que el primer ministre vingui a contemplar el nostre treball! Us agrada el teixit?

El ministre anava a dir que no veia res, però per por a passar per panoli va dir que era preciós.

Com que els murrís havien dit que només les persones intel·ligents podrien veure el vestit màgic, el ministre no es va atrevir a dir-li a l'emperador que no havia vist res de res; li va explicar les majors meravelles sobre el teixit que els dos homes estaven preparant, i l'emperador va quedar molt satisfet.

Poc després, els dos murrís es van presentar davant del monarca i li van dir que necessitaven més or i joies per al vestit.

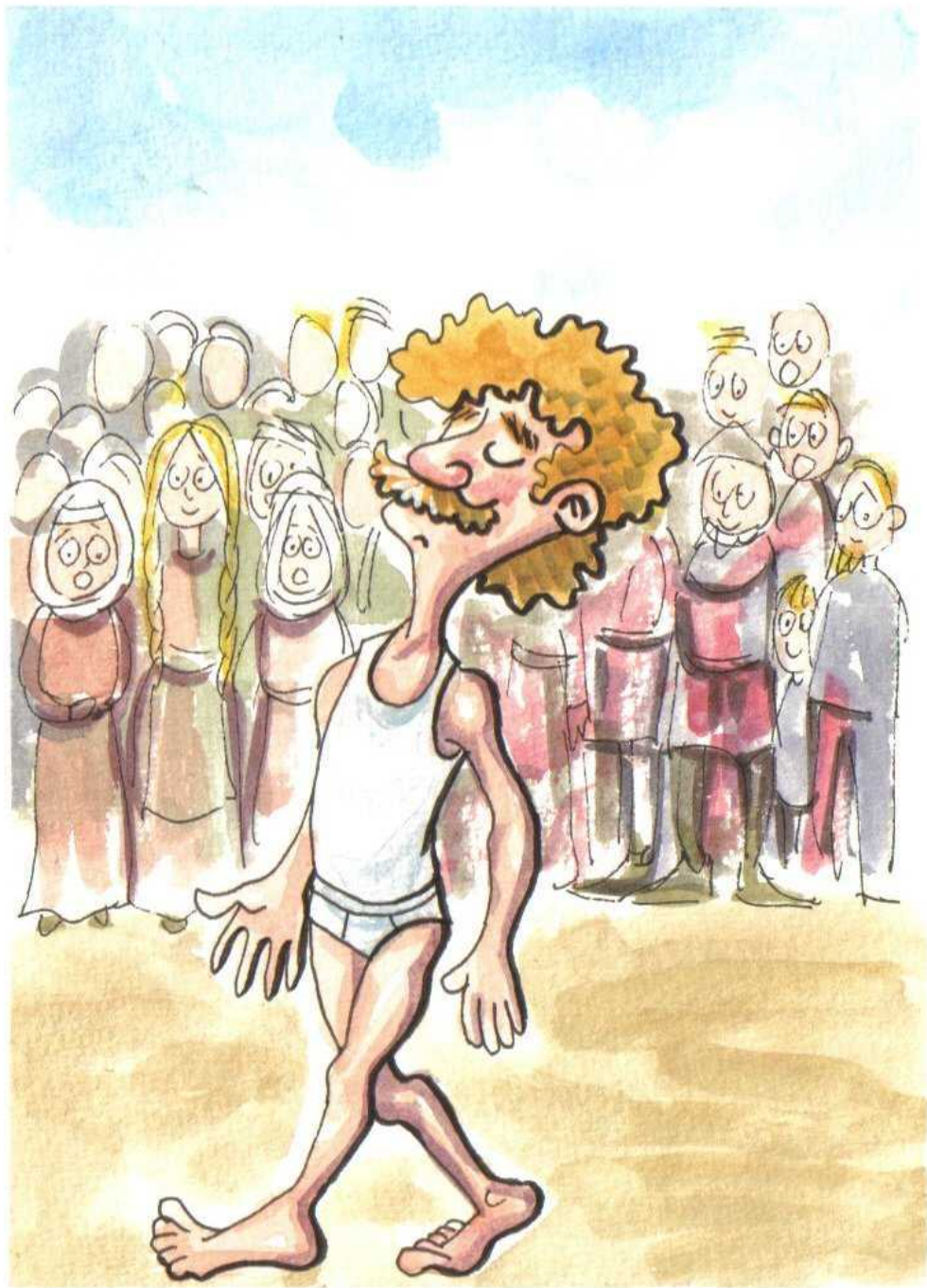
Al principi l'emperador es va mostrar sorprès, però com el seu ministre havia parlat tan bé del teixit, va acabar per donar-los el que demanaven.

Els dos murrís van anunciar que el teixit estava preparat i que havien començat a cosir el vestit, i als pocs dies es van presentar amb les mans buides davant de l'emperador.

Naturalment, aquest no va veure res, però per por a passar per panoli va dir que era meravellós.

Si el primer ministre, que és un home savi -va pensar l'emperador-, ha vist el vestit i jo no, vol dir que sóc un neci; però val més que els meus súbdits no s'assabentin, o em perdran el respecte.

De manera que l'emperador, va anar dient a tot el món, que el vestit era magnífic i que tenia ganes d'estrenar-lo. Els murrís van fingir provar-se'l diverses vegades per a fer els últims ajustos, i era realment graciós veure l'emperador en roba interior davant del mirall, fingint admirar un vestit inexistent.

Quan els murrís van anunciar que el vestit estava preparat, l'emperador va organitzar una gran festa perquè tota la gent de la seva cort l'admirés. Quina seria la sorpresa dels cortesans en veure aparèixer al seu monarca en roba interior; però com havia corregut la veu que només les persones intel·ligents podien veure aquell vestit, ningú es va atrevir a dir que no veia res.

Un dels cortesans més necis i aduldors va començar a elogiar en veu alta l'inexistent vestit, i aviat el van imitar tots els altres.

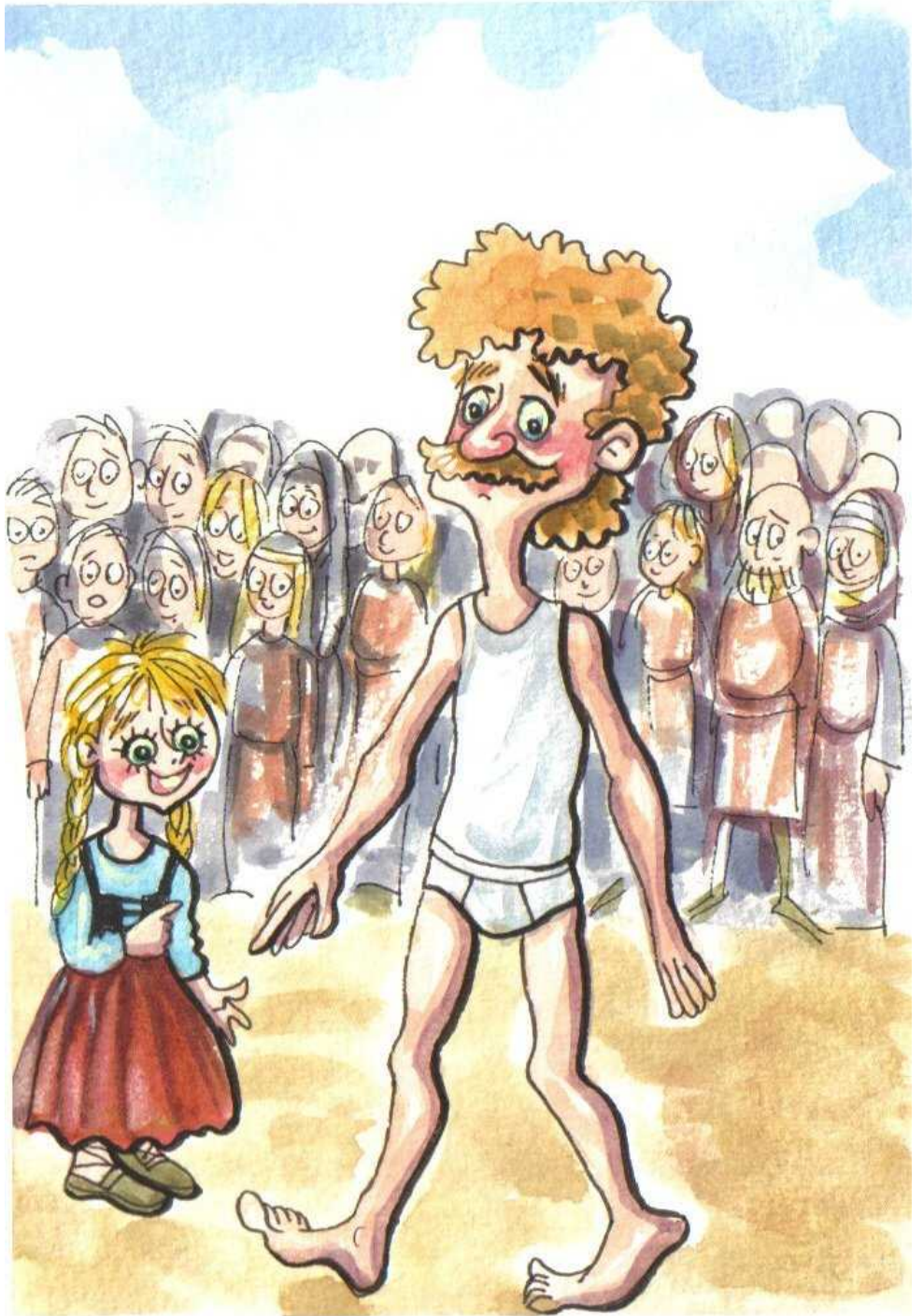
L'emperador va manar organitzar una desfilada perquè tot el món pogués admirar el seu vestit nou.

Per por a passar per panoli, ningú va dir res en veure l'emperador en roba interior, fins que una noia molt petita va cridar:

- L'emperador està despullat!

Llavors la gent del poble, que al principi no s'havien atrevit a dir res, van començar a riure's per sota el nas i a dir-se els uns als altres:

- L'emperador no porta cap vestit! L'emperador va en roba interior!

L'emperador i els cortesans també havien sentit el crit de la noieteta, i sabent que els vaillets són més sincers que els adults, es van adonar que havien estat víctimes d'un engany. Però com tota la gent estava mirant, a l'emperador no se li va ocórrer una altra cosa que seguir caminant molt seriós.

Pel que fa als dos murrís... ja estaven lluny. S'havien donat a la fuga amb tot l'or i les joies que li havien tret el vanitós i ingenu emperador, i es conta que encara segueixen rient-se'n.

ACTIVITATS

1. ACTIVITATS ABANS DE LA LECTURA

1.1. Sabeu què és un emperador?

1.2. Sabeu d'algun país del món que tingui emperadors? Quin o quins?

1.3. Com deuen anar vestits els emperadors? Busqueu imatges reals i imatges de contes.

1.4. A l'emperador del conte li agradava molt estrenar vestits. Què us sembla, anava a comprarlos a una botiga o se'ls feia fer a mida? Per què?

1.5. D'una persona a qui li agrada anar molt ben vestida, en diem que és molt presumida. Sou presumits vosaltres? Us poseu la roba que us compren els pares o la voleu triar vosaltres mateixos.

2. ACTIVITATS DURANT LA LECTURA

2.1. Comenteu els adjectius que surten a la lectura (vanitós, murrís, intel·ligents, nerviós...) i busqueu sinònims.

2.2. A quina època està situada aquesta història? Com podia ser tan famós aquest emperador (sortia a la TV, als diaris, a Internet...)?

2.3. Us imagineu que devien fer els dos murrís tancats al taller?

ACTIVITATS

3. ACTIVITATS DESPRÉS DE LA LECTURA

3.1. Coneixeu gent que sigui tan presumida com l'emperador del conte?

3.2. Les persones adultes del conte no gosaven dir que no veien cap vestit, sabeu per què?

3.3. Us heu trobat mai en alguna situació semblant, en la qual algú dissimula per no haver de reconèixer la realitat?

3.4. Creieu que tots els nens i nenes són sincers/es? Per què? Com ho sabeu?

3.5. Imagineu un final diferent.

3.6. Quin ofici fingeixen els farsants?

3.7. Quina peça de roba fan veure que fan?

3.8. Qui diu que l'emperador no duu vestit?

3.9. Quina diferència hi ha entre un emperador, un rei i un príncep? Busqueu informació i expliqueu-ho..

ACTIVITATS

3.10. Busqueu el significat d'aquestes peces de roba:

Guants de seda

Jaqueta

Casaca

Capa

Armilla

Corbatí

Perruca

3.11. Poseu una melodia per a aquesta cançó:

**M'he comprat una nova armilla,
que està brodada a Sevilla.
I un faixí amb lluentons,
que lluiré a les recepcions.**

4. ACTIVITATS DE DEBAT

4.1. Creieu que el rei era capritxós? Tothom té capritxos? Quin són els vostres?

4.2. Tant el rei com els cortesans i fins i tot la gent del poble, no volien passar per poc intel·ligents i tots plegats seguien el joc. De vegades ens deixem portar per l'opinió dels altres; creiem que l'opinió de la majoria és l'encertada, i ens fa por donar la nostra pròpia pel fet de ser diferent.

4.3. Ens fa por “fer el ridícul”? En quins moments creieu que el podem fer? I davant de qui?

ACTIVITATS

5. VALOR: L'APARENÇA

L'aparença es considera un coneixement incomplet i superficial, en contraposició a la realitat, o coneixement vertader i profund.

Hi ha persones i coses que semblen una cosa i en són una altra. És molt important detectar aquesta diferència, perquè si no ens podem equivocar molt (com li passa al protagonista d'aquest conte).

Diem que no és el que sembla o, en general, que les coses no són el que semblen a simple vista, perquè ens enganyen. Aparenten una cosa i en són una altra: un caramel pot semblar molt bo per l'aspecte, però quan el tastem pot ser molt àcid o enganxós. I una persona pot semblar rondinaire però tenir molt bon cor.

5.1. Copieu i expliqueu les següents dites populars sobre l'aparença:

- Les aparences enganyen.
- Tot el que brilla no és or.
- Sóc qui crec ser, no qui vull ser.
- De vegades, una bona aparença pot ser tan enganyosa com un llop amb pell d'ovella.
- Aparentar no serveix de res: millor donar la cara.
- Aparentar té més lletres que ser.
- Aparença és l'etern conflicte del ser humà: l'ésser i el semblar.

ACTIVITATS

6. Enllaços relacionats:

- Vols pintar un dibuix del conte? Visita [aquesta web](#) podràs veure com l'emperador es passeja, mentre que el nen descobreix que el rei va despullat.
- En la web “ [Una ma de contes](#)”, podeu escoltar el conte sencer mentre es va dibuixant.
- En el web de [GrupIREF](#) hi trobareu un excel·lent treball sobre el conte de '[El vestit nou de l'emperador](#)'